

Hafta sonu, Gezi Parkı'na gittim, olaylardan sonra ilk defa. Gördüğümü, bilmem, başka kim görmüştür? Rahat bir nefes alamadım.

Haziran 2013'te halk süslenip bezenip sunulan demokrasi aldatmacasına kanmadığını, uygulamaları benimsemediğini, sonuçlarına katlanmayacağını, direneceğini gösterdi.

Sonra insan beklentilere kapıldı. O olaydı... Bu olaydı... Mesajın alındığını, bir şeylerin tecricen de olsa değişeceğini bekledi.

Demokrasi aldatmacasında amaç, bir şeyler yapmak değildir. Gözünü bir meraklı, bir seyirci olarak gökyüzünü inceler gibi yukarı, siyasetteki, spordaki, sanattaki, medyadaki ünlülere çevirip çevrende olanlardan bihaber kalmanı sağlamaktır.

Beklentilerle oyalanmayalım. Neyse o önemli olay o olaydan sonra da hiç bir şey değişmeyecek.

Direnişi yaygınlaştıralım; çeşitlendirelim, genişletelim, derinleştirelim, güçlendirelim.

Aksi halde demokrasi halkları uyuşturan bir afyondur. Barış da öyle. Eşitlik de öyle. Kardeşlik de öyle. Haklar da öyle.

İşte "Gezi Olayları" denilen 2013 Haziran-Temmuz gösterilerinden benim aldığım ders bu.